Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. **Рукописи** не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 201. Субота 7 (19) вересня 1891. Рôкъ I.

Пустый крикъ але не безъ причины.

Справа занятя анґлійскою ескадрою маленького острова Сіґрі, чи якъ вôнъ тамъ называєсь, вже зовсѣмъ выяснилась а мимо того вôдзывы про ню въ ґазетахъ цѣлого свѣта все ще не притихли. Справедливо пôдносять ґазеты, що на тôй справѣ и не було нѣчого и все таки щось було. Безперечно мусить то кождого дивувати, що такій маленькій островець, якъ той, що лежить напротивъ мѣста и крѣпости турецкои Сіґрі на островѣ Мітіленъ, бувъ въ силѣ выкликати такій переполохъ въ цѣлôй Европѣ, мусить дивувати, що анґлійска ескадра выбрала якъ разъ сей островець для своихъ маневрôвъ и не повѣдомила о тôмъ дотычныхъ властей турецкихъ, хочь то загально практикуєсь, коли де на мори при якôмъ чужôмъ островѣ вôдбувають ся маневры. Правда, що теперь пущено зъ Лондону вѣсть, що адміралъ згаданои ескадры дôставъ нагану вôдъ свого правительства, що безъ потребы наробивъ такого шуму и выкликавъ таке занепокоєнє, але той наганы не бере якось нѣхто на серіо и длятого самому фактови, що анґлійска ескадра важилась тихцемъ и безъ всякого повѣдомленя турецкихъ властей розпорядитись островомъ, приписують далеко бôльше значѣнє.

Загально кажуть, що Анґлія не любить нѣколи безъ всякои данои причины загортати чужй землѣ, а коли до того приступає, то вже умѣє вышукати собѣ причину. Що уступка дана Туреччиною России въ справѣ дарданельскôй могла дуже вколоти Анґлію, о тôмъ нѣхто не сумнѣваєсь; причина отже до енерґічного выступленя Анґліи була бы якъ разъ пôдъ рукою. Анґлія хотячи удержати свою перевагу на Середземнôмъ мори супротивъ России и забезпечити собѣ дорогу до Индій, мусѣла бы всякими способами, навѣть противъ волѣ Туреччины замкнути Дарданелѣ свому противникови. То було якъ разъ причиною, що маневры анґлійскй пôдъ Сіґрі выкликали такій переполохъ въ цѣлôй Европѣ а головно въ кругахъ турецкихъ. Въ справѣ дарданельскôй єсть Анґлія найбôльше интересована и она мусѣла бы перша боронити тутъ своихъ интересôвъ. Появились отже голосы, котрй доказують, що притихша справа сіґрійска не була такъ зовсѣмъ безъ значѣня; она мала показати Туреччинѣ, що Анґлія готова въ данôй хвили взятись до енерґічныхъ средствъ.

Чи оно такъ дѣйстно було, чи маневры пôдъ Сіґрі могли мати то значѣнє, годѣ сказати, але на всякій случай выдумана окупація острова Сіґрі-Антісса єсть—якъ каже Presse— поучаюча. Она доказує, що политична атмосфера все ще не єсть вôльна вôдъ електричного напруженя, бо инакше такои байки не можна бы такъ легко выдумати, консулѣ бы въ ню не повѣрили и не пустили дальше; біржѣ були бы не занепокоили ся такъ легко, и не повѣрено бы въ ню тамъ, де умѣють дуже добре розрôзнити кожду качку дневникарску вôдъ певнои вѣсти. Така ситуація або такій настрôй, въ котрыхъ люде зъ роздразненя стають ся легковѣрными, або въ кождôй дрôбници видять заразъ жерело грôзныхъ запутанинъ, не суть такъ зовсѣмъ вôльнй вôдъ небезпечности.

Справы краєвй.

(Реґуляція Днѣстра мѣжь Розвадовомъ а Журавномъ). На найблизшôй сесіи намѣряє краєвый Выдѣлъ представити Соймови проєктъ закона о реґуляціи рѣки Днѣстра межи Розвадовомъ а Журавномъ, котра малабы выконати ся яко предпріємство краєве въ протягу 15 лѣтъ, почавши вôдъ 1892 р. За пôдставу той реґуляціи має служити ґенеральный проєктъ правительства зъ р. 1866, прелімінуючій кошты на 1,600.000 зр.

На покрытє тыхъ коштôвъ домагає ся краєвый Выдѣлъ вôдъ правительства такъ якъ при инншихъ реґуляціяхъ 60 прцтъ спомоги зô скарбу державного въ сумѣ 960.000 зр., фондъ краєвый причинить ся до коштôвъ 30 прцтъ, с. є. квотою 480.000 зр., а интересованй стороны 10 прцтъ, т. є. сумою 160.000 зр.

Понеже міністерство рôльництва обстає при своѣй первѣстно вже выраженôй засадѣ, причинити ся до коштôвъ реґуляціи зъ меліораційного фонду лишь спомогою 30 процентовою загальныхъ коштôвъ, взглядно 50 процентовою, єсли ходить о забудованє гôрскихъ потокôвъ, а краєвый Выдѣлъ домагає ся 60 прцтъ спомоги безпосереднои зô скарбу державного, прото справа реґуляціи Днѣстра, може легко пôйти въ проволоку.

Краєвый Выдѣлъ, представляючи сю справу міністерству, пôднѣсъ, що реґуляція ся належить до перворядныхъ справъ не лишь краєвыхъ, але и державныхъ, бо уможливляє доведенє до кôнця реґуляцію горѣшного Днѣстра, повысше Розвадова, разомъ зъ осуше-

Чародѣйный кафтанъ.

Оповѣданє Кольомана Міксата.

(Дальше.)

— Правда, що Ибрагімъ-паша не злый чоловѣкъ — шепнувъ старшій начальникъ змѣшаный до батька (бо перебрана за челядника Цінна рознервовала єго).

— Крый Боже! Вôнъ лютый якъ песъ, насампередъ кинувъ ся до мене якъ скаженый и мало що мене вже на той свѣтъ не выправивъ.

— А тожь за що?

— Та за ту циганку, пригадуєшь собѣ? А може юшка не солена? Чуєшь, Лячі, подай ко сôльничку!

Лячі дрожавъ якъ осикове листє.

— А тобѣ що такого? Може ты налякавъ ся мого сына? Не бôй ся, вôнъ тебе не зъѣсть, хочь зъ него теперь великій панъ.

— Спаси-Бôгъ, менѣ не треба соли. Отже, кажете, вôнъ за ту дѣвчину такъ лютивъ ся.

— Вôнъ казавъ, що она зъ вами утекла и доки мы єи не вôддамо або не скажемо, де она подѣла ся, то вôнъ прикаже замкнути мене до арешту.... Я сказавъ єму, що вôдъ того часу и єи тѣни не бачивъ.

— Добре-сте сказали, — вôдозвавъ ся старшій начальникъ. — Ну, и щожь вôдтакъ?

— На щастє прийшла якъ разъ тогды урядова вѣсть, що на березѣ Тисы найдено одѣжь дѣвчины а вôдтакъ добуто зъ воды и єи тѣло.

— Охъ, — вôдозвавъ ся начальникъ весело. — То дѣвчина таки померла?

— Якъ то! крикнувъ челядникъ, та пустивъ полумисокъ зъ печенею на землю, котру якъ разъ зъ печи выймивъ, щобы єи поставити на стôлъ.

Майстеръ розсердивъ ся та ставъ єго сварити:

— Ой ты нездаро! Пôднеси та щезай менѣ заразъ зъ очей! Але и заразъ розсмѣявъ ся старый кажучи: Нинѣ чуда дѣють ся на свѣтѣ, бо вже и зарѣзанй поросята втѣкають. (Красно упечене румяне поросятко покотило ся було ажь пôдъ постѣль).

Лячі червоный якъ ракъ выйшовъ зъ хаты.

— Зажди! кликнувъ начальникъ и покликавъ єго до себе та шепнувъ єму щось до уха. — Теперь иди собѣ.

— Може тобѣ чого потреба? Лѣпше сказати Ерчи. Вôнъ, то великій нездара — сказавъ старый споглянувши за хлопчискомъ, — менѣ не здає ся, щобы вôнъ богато знавъ ся на кравецтвѣ. То, мôй сынку, не абы яке ремѣсло, до него треба великои науки. Тутъ треба направляти то, що Богъ сотворивъ, я поправляю погане тѣло и кривымъ плечамъ надаю выдъ здоровыхъ та рôвныхъ. То вже, сынку, щось значить. (И старый кравець, одушевляючись пôдгорнувъ собѣ рѣдке бѣле якъ ленъ волосє). Шкода хлопця, а вôнъ зъ лиця выглядає такій лагôдный та милый, зовсѣмъ якъ дѣвчина.

— Нинѣ, тату, все може бути.

— Та оно й правда, але край собѣ, сынку, поросятка. Будуть ще й пампухи. А ты головы не любишь?

— Та я вже ѣмъ, але вы, тату, не розповѣли до кôнця, якъ то вы ѣздили до Буды.

— Отже коли прийшло урядове повѣдомленє, то Ибрагімъ-паша ставъ знову добрый, бо можешь собѣ подумати, якъ то султанъ єго мучивъ. Вôнъ выславъ заразъ падишахови доказы смерти дѣвчины, а мене закликавъ до себе та поклепавши по плечи сказавъ: „Я выджу, що вы честнй люде (Лестяки були завсѣгды честнй). Маєте тутъ приказъ, щобы вашого сына пустили на волю, лишь не кажи, ты псе собачій, що ты то за дурно дôставъ, бо мене зруйнуєшь. Отъ и такимъ способомъ добувъ я той ферманъ.

— Поспѣшивъ ся.

— Хто? я?

— Нѣ, паша.

— Якъ то? Я тебе не розумѣю.

— Ну, то гляньте тамъ.

немъ найбôльшихъ въ державѣ мокляковъ о поверхни 35.000 гектарôвъ, а заразомъ посуває напередъ справу европейского значѣня, а именно, евентуальне полученє сплавнымъ каналомъ Днѣстра зъ Сяномъ, а Чорного моря зъ Балтикомъ — що може бути взятымъ пôдъ розвагу доперва по уреґульованю и усплавненю Днѣстра.

Вôдтакъ пôднѣсъ краєвый Выдѣлъ, що проектованый законъ о реґуляціи Днѣстра покликує не краєвый Выдѣлъ, але Адміністрацію Державы до выконуваня роботъ и заряджуваня фондомъ реґуляційнымъ длятого, бо просторонь рѣки межи Розвадовомъ а Журавномъ має бути уреґульована не лишь для улекшеня вôдпливу водъ зъ гôрскои просторони рѣки, але також для сплаву, а реґуляція рѣкъ сплавныхъ остає пôдъ управою Державы. А окрôмъ того ще реґуляцію безпосередно притикаючои просторони Днѣстра понизше Журавна ведуть технічнѣ орґаны, котрѣ выладили ґенеральный проектъ реґуляційный Днѣстра межи Розвадовомъ а Журавномъ, тому заходить потреба, абы тѣ самѣ орґаны той проектъ выконали.

При тôй нагодѣ пôднѣсъ краєвый Выдѣлъ справу реґуляціи долѣшного Днѣстра, котра остає выключно пôдъ опѣкою державною и заявивъ, що хочь може реґуляція тота для осушеня багонъ наддністряньскихъ не дуже конечна, то однакъ єи приспѣшенє єсть наглячою потребою для впровадженя такъ пожаданои плавбы, чого доказомъ хочьбы упадокъ завязаныхъ въ 1860 и 1885 р. товариствъ пароходнои плавбы на Днѣстрѣ.

Переглядъ політичный.

Є. Вел. Цѣсарь поверне завтра до Вѣдня а заразъ въ недѣлю вôдбуде ся пôдъ проводомъ Є. Вел. спôльна конференція міністрôвъ, въ котрôй возьмуть участь оба президенты міністрôвъ и оба міністры фінансôвъ. У Вѣдни ходить чутка, що міністеръ войны зажадає пôдвысшеня буджету на войско о 20 міл. зр., зъ котрои то сумы 2 міл. мають ужити ся по причинѣ дорожнѣ на харчь. Зачувати однакожь, що оба міністры фінансôвъ противлять ся тымъ жаданямъ.

Якъ зачувати, въ подорожѣ Є. Вел. Цѣсаря до Чехъ на выставу, выбирає ся такожь архікнязь Францъ Фердинандъ д'Естъ и буде супроводжати Цѣсаря до Праги.

Presse доносить, що вѣсть будь то бы правительство носило ся зъ гадкою удержавнити Пôвнôчну зелѣзницю, єсть зовсѣмъ безосновна.

Nat. Ztg. звертає увагу на вѣсть яку розносять вôдъ якогось часу французкѣ ґазеты, мовъ бы то въ Копенгазѣ заключено россійско-французско-даньску угоду маючу на цѣли евентуальну окупацію Шлезвіка. О скôлько вѣсть та єсть правдива годѣ знати; припускають, що она опираєсь лишь на тыхъ фактахъ, що Франція выслала була сего року на даньскѣ маневры одного изъ своихъ ґенераловъ бриґады а амбасадоръ французскій въ Копенгазѣ бувъ кôлька разôвъ на авдієнціи у царя.

Зъ Россіи надходять непровѣренѣ ще доси докладно вѣсти о якихсь бійкахъ россійскихъ войскъ зъ Афґанцями на границѣ Афґаністану. Россіяне мали Афґанцѣвъ побити.

„Нов. Время“ доносить, що въ Ренѣ арештовано голосного свого часу вольного козака Ашинова, що ѣздивъ до Абессініи, и вôдставлено до Бендеру, зъ вôдти пôдъ ескортою привезено его до Кієва.

Pol. Corr. высказує обаву, що зъ того множества россійского войска, яке теперь скликано на маневры до Царства польского, по скôнченю маневрôвъ не всѣ вернуть до своихъ давныхъ ґарнізонôвъ.

Зъ Кієва доносять, що въ наслѣдокъ голоду потворили ся въ полудневыхъ ґуберніяхъ розбôйничѣ ватаги и нема дня, щобы де въ якôмъ селѣ не було якогось рабунку. Найбôльше выголоднѣлыхъ товпъ волочить ся въ околицяхъ Елисаветполя.

На справу всходну задивляють ся двѣ англійскѣ ґазеты Morning Post и Standard якось не дуже свѣтло. Перша зъ нихъ пересторѣгає и каже, що треба зъ напруженою увагою слѣдити найдрôбнѣйшѣ выпадки надъ Босфоромъ, бо зближенє Россіи до Франціи, а охолодненє вôдносинъ россійско-нѣмецкихъ, збôльшає можливôсть грôзныхъ запутанинъ, и тому то Туреччина высуваєсь на першій плянъ. Згадана ґазета радить новымъ дорадникамъ султана, щобы всѣма силами старались сховати єи знов за кулисы, бо може легко стати ся, що она нагло найде ся въ безвыхôднôмъ положеню. Standard знов каже, що теперѣшне положенє може мати лишь два выходы: або рѣшуча вôйна европейска, або мирный подѣлъ Туреччины. Се друге однакъ неправдоподôбне. Сли бы Россія нагло заняла Константинополь, то тридержавный союзъ разомъ зъ Анґлією выперли бы єи, бо Европа не допустить, щобы Россія здѣйстнила свои пляны.

Зъ салѣ судовои.

Передъ судомъ присяжныхъ у Львовѣ вôдбула ся 14 и 15 с. м. карна розправа противъ Сруля Кеслєра и Іосля Ґетлєра зъ Немирова, за зловчинъ вызыскуваня селянъ нашихъ по ярмаркахъ кôньскихъ. Сруль Кеслєръ 30 лѣтный жидокъ, представивъ ся яко идеалъ мантѣя вызыскувача. Меткій, проворный и зухвалый уходить въ очехъ своихъ жертвъ за „несамовитого“. И дѣйстно, вôнъ майстеръ въ пусканю тумана необачнымъ селянамъ.

Штуку свою уладжувавъ Сруль звычайно въ той способъ, що на ярмарку сторгувавъ коня за якусь цѣну, выплативъ селяниновы усѣ грошѣ на руку, позволивъ продавцеви разъ и другій перечислити и провѣрити всѣ грошѣ, а опôсля старавъ ся якимъ-небудь способомъ зновъ дôстати грошѣ въ свои руки, — отъ примѣромъ домагаючись 50 кр. „на щастє“. Черезъ те селянинъ скидавъ ся купна и грошѣ звертавъ, а Сруль, дôставши въ свôй кулакъ грошѣ, справлявъ ся такъ зручно, що не вôдходячи зъ мѣсця, не ховаючи грошей до кишенѣ, звертавъ ихъ по хвили селяниновы але при тôмъ стягавъ по 25 зр. и бôльше, бо селянинъ не перечислювавъ уже грошѣ по разъ четвертый або котрый тамъ, а вѣрючи, що має цѣлу цѣну купна, спостерѣгавъ бракъ ажь тогдѣ, якъ Сруля вже не було на ярмарку.

Прокураторія державна обжалувала Сруля Кеслєра о чотири такѣ факты:

1. Дня 3 червня 1890 р. Сруль на торзѣ въ Равѣ сторгувавъ у Осипа Процовича зъ Карова коня за 44 зр. 20 кр., давъ ему тѣ грошѣ въ бôчнôй улици на руку, а коли той помалу перечислявъ, вôдобравъ вôдъ него, кажучи, що „хлопъ не вмѣє рахувати“, и самъ ему на руку ще разъ перечисливъ; коли по якôмсь часѣ Процовичь отямивъ ся, хибувало 25 зр.

2. Дня 7 липня 1890 р. Сруль на торзѣ въ Равѣ сторгувавъ у Василя Жука зъ Погорѣлиска коня за 49 зр., а пхавъ ему менше; коли Жукъ звернувъ разъ и другій цѣну купна, Кеслєръ доложивъ зъ кишенѣ то, що хибувало. Жукъ принявъ грошѣ, не числячи

Въ дверехъ появилась циганочка Цінна та усмѣхалась весело, она мала на собѣ красно вышивану сорочку а на головѣ чорно цятковану хустку: святочну одѣжь служницѣ Ерчіки. Старый Лестакъ ажь взадъ подавъ ся.

— „Всякоє дыханіе да хвалитъ Господа!“ — крикнувъ перепудженый старикъ и каплѣ студеного поту выступили на его чоло — А ось циганка! Щезай опирице!

— Тажь то не опириця, татуню, а таки она сама.

— Найже мене всѣ чорты возьмуть, коли я тому повѣрю.

Хтось запукавъ до дверей, але то не прийшовъ чортъ заразъ на покликъ, нѣ. То бувъ радникъ панъ Матѣй Пуста а зъ нимъ прийшли Павло Фекете и Карпо Пермете.

— Слава Богу.

— Слава на вѣки. Будьте ласкавѣ розгостѣть ся у насъ, просимо, сѣдайте. Зъ чимъ добрымъ Богъ васъ провадить?

— Насъ прислали зборы до Вашои Высокоблагородности.

— Радо выслухаємо Вашои бесѣды, — вôдповѣвъ на то зъ повагою старшій начальникъ.

Они розповѣли вôдтакъ коротко, що зборы по его вôдходѣ постановили: Насампередъ пôйде депутація до пана Аґостона до Вацова, (то дуже розумно), вôдтакъ буде кафтанъ трицять днѣвъ публично выставленый; кождый буде мôгъ безплатно на него дивити ся, якъ бѣдный такъ и богачь, тутешный и чужій; люде зъ Великого Кереша будуть платити десять дудкôвъ. (Зовсѣмъ справедливо.)

— Але найважнѣйша ухвала єсть та — говоривъ панъ Матѣй Пуста дальше — що кафтанъ схова є ся вôдтакъ до церкви и тамъ буде день и нôчь замкненый, а ключь вôдъ него посылають зборы вамъ, пане начальнику, щобы вы на него уважали якъ на свое око, и ховали его въ такôмъ мѣсци де бы его жадна рука людска не досягнула.

По тыхъ словахъ вôддавъ вôнъ ключь на зеленôмъ мотузку старшому начальникови.

— Буду послушный зборамъ.

Вôнъ взявъ ключь, ставъ и завѣсивъ его Ціннѣ на шию.

— Ховайже его, Цінно, на твоихъ грудехъ.

Цінна почервонѣлась ажь по самѣ уха и мимо волѣ насунула червону хустку на очи, а зъ заду, розумѣєсь, показалось заразъ стрижене коротко якъ у хлопця волосє.

Панъ Матѣй Пуста обернувъ свою велику голову до вôкна, та лишь подумавъ собѣ: Ось де хова ся ключа, щобы его нѣчия рука не рушила!

А кравець вôдозвавъ ся живо.

— А пропавъ бы! Тажь то челядникъ Лячі, (вôнъ пôзнавъ его по волосю).

Начальникъ лишь усмѣхнувъ ся.

— Такъ то, такъ, татуню, коли зачнуть дѣяти ся чудеса. Колись будуть о тôмъ люде писати, якъ то челядникъ кравецкій ставъ жѣнкою старшого начальника.

Чоло дѣвчины покрилось ясностію славы, але маґічнои силы его погляду не могла она вже довше выдержати. Она гадала, що згине вôдъ превеликого щастя. Вхопившись рукою за серце выбѣгла зъ хаты, а кравець скочивъ, якъ бы его хто иглою уколовъ.

— Що ты ту за комедіи выробляєшь? Якъ бы я такъ не зважавъ на то, що ты старшимъ начальникомъ въ Кечкеметѣ, то я бы тобѣ заразъ щось сказавъ. Щастє твоє, щастє, кажу. А що має значити тота якась смѣшна твоя бесѣда. Що ты задумавъ?

— Оженю ся зъ нею.

— Ты, дожизненный старшій начальникъ мѣста Кечкемету?

— А чомужь бы нѣ?

Старый спустивъ сумно голову въ долину.

— Паша зъ Буды каже насъ обохъ повѣсити, коли довѣдаєсь.

— Мене кафтанъ и вôдъ пашѣ охоронить. Впрочôмъ за Цінною вже нѣхто не шукає, бо всѣ гадають, що она въ Тисѣ утопила ся.

— Знайде ся хтось, що єму пôдшепне. Тажь на милôсть Бога, говорѣть панове, вôдраджуйте єму, не стôйте тутъ якъ чопы.

(Дальше буде.)

ихъ по третій разъ, а тымчасомъ Кеслеръ мавъ часъ стягнути 25 зр.

3. Сруль, згодивши д. 16 липня 1890 р. на торзѣ въ Великихъ Очахъ у Василя Венгерака зô Свидницѣ коня за 44 зр., выплачувавъ пятками въ двоє зложеными въ той спосôбъ, що выдавалось, буцѣмъ єсть пятокъ 8, а ихъ було 4, и при тôмъ не доплативъ 25 зр.

4. Дня 5 грудня 1890 р. Сруль на торзѣ въ Жовквѣ згодивши у Павла Хотѣя зъ Камѣнки-Боброѣдъ коня за 65 зр. и выплативши цѣлу цѣну, зажадавъ „на щастє" 50 кр., а коли Хотѣй звернувъ єму грошѣ, Кеслеръ зрѣкъ ся такого великого „щастя", але даючи въ-друге Хотѣєви цѣну купна, таки крадькомъ затримавъ собѣ „на щастє" 40-зр.

Та се „щастє" було для Сруля дуже нещасливе, бо Хотѣй вышукавъ єго ажь въ Немировѣ, а судъ замкнувъ Сруля до слѣдчои вязницѣ. Въ слѣдствѣ повылазили такожь всѣ попереднѝ єго учинки, мѣжь иншими и той, що за обманьство Осипа Процовича була вже розправа карна въ судѣ повѣтовôмъ въ Равѣ, та що на пôдставѣ заприсяженыхъ зôзнань Іосля Гетлєра увôльнено Сруля вôдъ обжалованя. Гетлєръ зôзнавъ, що Процовичь при нѣмъ въ бочнôй улици перечисливъ грошѣ за коня, ствердивъ, що дôставъ усѣ 44 зр. 20 кр. и сховавъ. Позаякъ Процовичь и другій свѣдокъ Женьчукъ ствердили, що въ той уличцѣ при выплатѣ крôмъ нихъ двохъ и Сруля третього не було нѣкого, отже не було Іосля Гетлєра, — то прокураторія обжалувала Сруля Кеслєра: ще и о 5 злочинъ о намову Іосля Гетлєра до фальшивого зôзнаня въ судѣ, — а Іосля Гетлєра о злочинство обманьства зъ §. 197 а) зак. карного.

Розправу переводивъ зъ великою, звычайною собѣ вервою сов. Дуневичь, а судьѣ присяжнѝ на завданыхъ имъ 7 пытань за высше наведеныхъ 5 фактôвъ що-до Сруля Кеслєра и два додатковѝ, чи Сруль Кеслєръ налогово обманювавъ селянъ та чи обманивъ ихъ надъ 25 зр., однодушно всѣми 12 голосами сказали „такъ", а трибуналъ засудивъ Сруля Кеслєра на три роки вязницѣ.

На осьме пытанє дотыкаюче Іосля Гетлєра, потвердили судьѣ присяжнѝ вину 9 ма голосами, а трибуналъ засудивъ Іосля Гетлєра на шѣсть мѣсяцѣвъ вязницѣ.

Новинки.

— **Преосв. еп. дръ Юліянъ Пелешъ** прибувъ уже на постôйне мешканє до Перемышля и замешкавъ тымчасомъ въ гр. кат. семінаріи, бо у вынаймленôмъ для него домѣ бувшого предприємця фіякрôвъ, Дуфта, при ул. Ярославскôй, переробляють ся покоѣ и иншѝ репараціи та добудовують стайню. Роботы скôнчать ся ажь въ падолистѣ и до того часу буде мешкати Преосвященый въ семінаріи.

— **П. Иванъ Тиминьскій**, ц. к. надкомісарь при скарбовôй дирекціи въ Черновцяхъ и посолъ до Буковиньского сойму, выбраный делєґатомъ до православного буковиньского синоду зъ округа заставницкого.

— **Нотарь** въ Устрыкахъ долѣшныхъ, п. Кароль Моріцъ, перенѣсъ ся до Бережанъ и обнявъ тамъ урядованє вôдъ 15 с. м.

— **Ще зъ гостины Русинôвъ въ Празѣ.** Ческѝ супруги Наперстки поприсылали рускимъ участникамъ и участницяхъ прогульки „Бояна" до Праги рôжнѝ дарунки зъ ческихъ ґранатôвъ, на памятку побуту Русинôвъ въ патріотичнôмъ домѣ пп. Наперстковъ. Крôмъ дарункôвъ для мужчинъ на руки проф. Вахнянина, одержали двѣ дуже гарнѝ брошки ґранатовѝ сестры Ярошиньскѝ зъ Бродка на Буковинѣ и панѣ Наталія Кобриньска зъ Болехова. До дарункôвъ залучили пп. Наперстки ще и горяче письмо, въ котрôмъ кажуть: „Най огонь ческихъ ґранатôвъ пригадує Вамъ, що наше серце горить любовію до Русинôвъ и завсѣгди мило споминаємо хвилѣ, перебуті у Вашôмъ товариствѣ".

— **Питомцямъ гр. кат. духовнои семінаріи** продовжено вакаціи ажь до 13 жовтня. „Архієпархіальнѝ Вѣдомости" помѣстили окружникъ Впреосв. Митрополита, въ котрôмъ припоручає ся урядамъ церковнымъ повѣдомити питомцѣвъ, щобы они найдальше до дня 12 жовтня були вже у Львовѣ.

Нещаслива пригода спôткала инфулата кс. Юрковского, котрый вертаючи оногдѣ вôдъ папского делєґата Чяски спотикнувъ ся на руштованє коло каменицѣ Кубрыновича и зломавъ ногу. Кс. Юрковскій щолишь вернувъ зô Штайнбаху, куды ѣздивъ лѣчити ся саме на зломану ногу.

— **Щедрый даръ.** Польскѝ ґазеты доносять, що якійсь богатый властитель бôльшихъ посѣлостей на Украинѣ, п. В., мавъ зложити въ Харковѣ въ банку на заобезпеченє истнованя малорускои трупы театральнои п. Садовского 130 тысячѣвъ рублѣвъ, а крôмъ того давъ ще значну суму самому п. Садовскому до рукъ, абы покупивъ для театру що потрѣбне на отворенє зимового сезону представлень. До сего спонукала щедрого дателя знаменита гра артистôвъ и сумне ихъ грошеве положенє.

— **Огнѣ.** Въ Заболотовѣ пôдпаливъ Стефанъ Косовичь обôйстя свого рôдного брата Олексы, котрому згорѣло цѣле господарство и сегорôчный добутокъ, вартости (неубезпеченои) 400 зр. Причиною пôдпаленя була сварка Стефана зъ жѣнкою Леся.

— **Пошести.** Въ Снятинѣ, въ Заболотовѣ а навѣть въ цѣлôмъ повѣтѣ снятиньскôмъ панує епідемічно червôнка, а навѣть бувають выпадки смерти. Хто троха подужає, то дôстає якісь корчѣ въ ногахъ, або рôдъ часового параліжу.

— **Выбухъ ґазôвъ** мавъ мѣсце уже другій разъ въ Бориславѣ. Перщій бувъ дня 2 с. м. въ двохъ ямахъ земного воску на копальнянôмъ обширѣ банку кредитового, въ наслѣдокъ котрого 4 робôтники вôднесли тяжке попаренє. Другій выпадокъ выбуху ґазôвъ бувъ дня 9 с. м. въ ямахъ С. Купферберґа и спôлки черезъ динамітовый выстрѣлъ, котрымъ розсаджувано земельну жилу. Черезъ запаленє ґазôвъ наступивъ выбухъ и пôдземный огонь, котрый борзо притлумили, а черезъ засыпанє сусѣдныхъ ямъ запобѣгли дальшимъ выбухамъ. Выпадку зъ людьми на щастє не було.

— **Померли:** у Львовѣ старшій комісарь дирекціи поліціи, Михайло Заячкôвскій въ 45 роцѣ житя. — Въ Римѣ померъ на тифусъ кардиналъ Ротеллі

— **Землетрясенє.** Въ Герцеґовинѣ, въ мѣсцевости Фоча далось чути дня 15 с. м. сильне, пять секундъ треваюче землетрясенє. Другого дня слабе землетрясенє було въ Сераєвѣ, треваюче 3 секунды. Оба землетрясенє вôдбувались въ напрямѣ захôдно-повнôчнôмъ.

— **Страшный градъ** навѣстивъ мѣсцевости Марсіко и Ветере въ неапольскôй провінціи въ Италіи. Падали кусиѣ граду що важили по 200 ґрамôвъ. Градъ повитовкавъ все на поли, въ городахъ, та поубивавъ множество звѣрятъ а навѣть людей. При тôмъ була такъ сильна буря, що порозмѣтала майже всѣ хаты.

— **Злодѣй на вельоципедѣ.** Потѣшну исторійку подають нѣмецкѝ часописи зъ мѣста Райншайдъ въ Нѣмеччинѣ. Въ тôмъ мѣстѣ якійсь 16-лѣтный практикантъ торговельный, Альбертъ Краверъ, укравъ зъ касы свого купця 4000 марокъ и утѣкъ — на вельоципедѣ. Сего мабуть ще не було доси, щобы злодѣй утѣкавъ на вельоципедѣ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Коли обтинати дерева овочевѝ?

Коли лѣпше обтинати дерева овочевѝ, чи въ осени, чи на весну? На то пытанє трудно вôдповѣсти коротко: тогды а тогды, бо то зависить богато вôдъ мѣсцевыхъ обставинъ, вôдъ силы дерева, вôдъ року, въ котрôмъ дерева мають обтинати ся, а вôдтакъ и вôдъ краю. У насъ, загально сказавши, лѣпше єсть обтинати дерева въ осени, а то длятого, що у насъ осѣнь досыть довго тягне ся, а весна буває звычайно коротка, зъ початку зъ сильными ще морозами и приморозками, а вôдтакъ зачинають дерева дуже скоро пускати, отже часъ до обрѣзуваня єсть и за короткій и недогôдный. Обрѣзувати дерева въ осени ще и тому лѣпше, що господарь и городникъ памятає ще добре, котре гиле треба обрѣзати пôсля того, що черезъ лѣто на деревѣ доглянувъ. У насъ можна обтинати дерева вже въ жовтню, а головно тогды, коли на деревѣ лишить ся ще лишь третина листя. Дехто радить, щобы тогды, коли дерева обтинають ся въ осени, лишати довшій кусникъ галузки, такъ щобы пôзнѣйше морозъ не легко мôгъ входити ажь до самого пня и не розсаджувавъ єго. Но то не конче потреба, а навѣть и не добре, бо довшѝ кусні втягають легко воду, черезъ що дерево вôдтакъ дуплавѣє. Лѣпше обрѣзувати коротко, але рану треба залѣпити городничою мастею, а ще лѣпше замастити звычайною бѣлою фарбою олѣйною, а коли тои нема, то можна замастити вôдъ бѣды и мазею. Въ жовтню найлѣпше обтинати вишнѣ и сливки, бо тогды не тече зъ нихъ живиця. Въ осени найлѣпше такожь обтинати тѝ дерева, що дуже зродили, тогды, коли на нихъ вже лишь дуже мало листя. Колижь дерева обтинають ся зъ весны то треба зачинати насампередъ вôдъ тыхъ деревъ, що найскорше рушають ся, отже насампередъ вишнѣ, вôдтакъ сливки, опôсля грушки а на послѣдокъ ажь яблôнки. На весну треба обтинати дерева о скôлько можна тогды, коли ще сокъ въ нихъ не зачинаєсь рушати, отже при кôнци лютого або въ мартѣ, але завсѣгды лишь тогды, коли вже не можна побоюватись сильныхъ морозôвъ.

На що обтинають ся дерева? На то щобы усунути зъ него сухе або поломане галузє, галузє слабе, котре безъ потребы тягне зъ дерева соки а не родить, а вôдтакъ и на то, щобы дерево стало рѣдше. Коли лѣто було сухе, то дерева можна обтинати скорше, бо дерево тогды борше деревѣє, значить ся, стає тверде и густе. По мокрôмъ лѣтѣ суть дерева бôльше мягкѝ и мають богато соку, треба отже зачекати, щобы ажь той сокъ зôйшовъ и длятого треба братись до обтинаня трохи пôзнѣйше.

Торгъ збôжемъ.

18 вересня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10—10·50	9·— 10·—	9·—10 25	9·25 10·60
Жито	8·50 - 9 —	8 25—8 90	8 35—9 —	8 75—9·25
Ячмѣнь	5·——7 75	5·——7·50	5·——7 30	5·25—8·—
Овесъ	7·50—7·85	6·— 10 —	6 90—7·15	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10 —	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13.50	12·—13 —	12·—13 —	12·25 13 60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17 70	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр пр. loco Львôвъ вôдъ 17·— до 17·75 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 55·—до 60·— за 56 кильо

Телеграмы.

Тріестъ 18 вересня Є. Вел. Цѣсарь приѣхавъ вчера въ полудне до Мірамаре. На дворци повитали Єго Архікн. Людвикъ Сальваторъ, намѣстникъ и командантъ стаціи.

Будапештъ 18 вересня. Президентъ міністрôвъ Сапарій выѣхавъ на спôльнѝ конференціи міністрôвъ до Вѣдня. Нинѣ и завтра будуть вôдбувати ся конференціи лишь самыхъ міністрôвъ а въ недѣлю вôдбуде ся послѣдна конференція пôдъ проводомъ Є. Вел. Цѣсаря.

Петербургъ 18 вересня. Зачувати, що завтра має наступити емісія 25 міл. рублѣвъ, за покрытємъ въ золотѣ. Выйшовъ указъ заказуючій вывозити пшеницю зъ закаспійского краю до Персіи.

Санъ-Себастіянъ 18 вересня. Президентъ міністрôвъ рѣшивъ ся за заведенємъ прускаго карабіна Мавзера въ испаньскôй арміи.

Вітрі 18 вересня. На снѣданю заставленôмъ для ґенераліціи пôднѣсъ президентъ Карно тоастъ и сказавъ: Край знає, що коли спокôй, сталôсть, розвага и льояльнôсть можуть єму въ межинародныхъ вôдносинахъ позыскати дружбу, то оправдане довѣріє въ помôчнѝ средства краю, єсть запорукою мира. Армія дає ту запоруку и вôнъ дякує ѣй именемъ Франціи. Тоастъ той выслухали всѣ присутнѝ стоячи а Фрейсіне подякувавъ президентови за єго слова и пôднѣсъ тоастъ въ єго честь.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

Ретельна и користна пропозиція.

Особа интелиґентна могуча сейчасъ вложити яко пожичку до вже истнуючого, цѣлкомъ певного интересу 3 до 5 тысячей злр. отримае крôмъ вôдповѣдной забезпеки капиталу, вôд повѣдне помешкане и цѣле удержане, а о скôлько буде мôгъ бути ужитымъ въ дѣлѣ, (хо тяй бы лишь до проваджєня касы въ склепѣ) одержить осôбну нагороду.

Близша вѣдомôсть у п. **Болеслава ЛЯСКОВСКОГО у Львовѣ,** ул. Пекарска, ч. 21.

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ"

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Жолудокъ есть господаремъ чоловѣческого орґанізму,

вôдъ него починають ся всякй болѣзни, вôдъ него залежить потрѣбне вôдживлене организму и силы чоловѣка.

„Реґуляторъ"

есть то порошокъ, котрого коробка вразъ зъ описомъ способу заживаня коштуе 35 кр. На провинцію высылае ся найменьше **три** коробки, потреба прото надôслати переказомъ 1 зр. 20 кр. (за три коробки порошку — зъ опакованемъ) — або 1 зр. 40 кр. тогды и почта буде оплаченою.

Реґуляторъ закасувавъ Морізона и всякй подôбнй средства.

На доказъ читайте подяки вôдъ осôбъ котрымъ здорове привернувъ.

Спроваджувати можна лише вôдъ:

Бронислава Виткевича,
аптикаря у Львовѣ, ул. Жовкôвска *(коло рамны).*

ПОДЯКА

Веч. п. Брониславъ Виткевичь, аптикарь у **Львовѣ** (Пôдзамче).

Вдочтенный Пане!

Не въ силѣ я вôдвдячитись Вашôй добродѣяльности, якои дôзнала я вôдъ Васъ Вп. Пане Добродію. Не маю слôвъ для высказаня моеи вдячности. Божь и есть за що. Черезъ шѣсть мѣсяцѣвъ лежала я тяжко слаба и не могла найти собѣ лѣку на мою слабôсть, а именно ломане костей, нестравнôсть и бракъ апетиту. Лѣкарѣ мене вже вôдступили и казали, що вже нема надѣѣ. И я сама вже хотѣла ся пращати зô свѣтомъ, но въ тôй хвили дôзнала ся я о Вашôмъ „Реґуляторѣ" и признаю ся, що зъ недовѣрчивостію стала я его заживити, але, якъ то кажуть, потапаючій и бритвы ся хапае, спробувала я ще того „Реґулятора" и пересвѣдчила ся, що то дѣйстно чудесне лѣкарство. Сейчасъ стала я здоровѣйшою, зъ кождымъ днемъ прибувало менѣ силъ и днесь есьмъ вже цѣлкомъ здорова. Про те приймѣть сердечнѣйшу мою подяку за уратоване менѣ здоровля, що мае тымъ бôльшу вагу, бо тымъ спасли Вы трое моихъ дѣточокъ вôдъ сирôтства. Видко, що при вынаходку Вашого „Реґулятора" вела Васъ Рука Божа, бо лѣкарство тое есть дѣйстно чудеснымъ и для того могу его зъ чистою совѣстю поручити всѣмъ потребуючимъ и слабымъ.

Куликôвъ дня 16 (28) червня 1891.

Анна Онищукъ.

Грудні зѣля Д-ра Зебургера
противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.
Цѣна фляшки 20 кр.

Найдешевшимъ и найпевнѣйшимъ

жереломъ

заосмотреня ся въ правдиву добру и безпечну невыбухаючу

НАФТУ

есть головный Маґазинъ **Міончиньского у Львовѣ,** Сикстуска 47.

Цѣнники на жадане высылае ся оплачено.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилізоване

Дѣти, скормлені тымъ молокомъ не слабують на жадні сла бости жолудкові або кишкові и въ загалѣ не пôдлягають такъ легк слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштуе найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя приймае

Контора Льеопольда Литыньского,
у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ).

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),
поручае выпробований и за скуточний узнаний

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знамениті въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайд обава сухôтъ, также въ початкахъ хоробы радикально убиваючі бактеріи. — **Цѣна пуделка 1 злр.** (Зô способомъ ужитя.)

Терпите ломане руки або ноги, рване, гостець, ревматизмъ котрі вамъ особенно долягають въ порѣ вогкôй дощевôй?

Читайте якъ помагае въ такихъ терплѣняхъ:

„Excelsior"

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Подяка. Веч. п. Брониславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйші слова подяки за Вашъ дѣйстно чудесный *Excelsior*. Страшні терпѣня, які выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгі лѣта треваючі болѣ въ костяхъ ногъ, котрымъ нѣ одна сѣр чана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôдняти, по натертю кôлькохъ фляшокъ „**Excelsior**"-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тре вати буде якъ довго жити буду, а першимъ еи вôдгомономъ най будуть ті слова моеи подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Такихъ подякъ получивъ вынаходець „Excelsiora" тысячѣ — бо кождому помагае скоро и разъ на всегда.

Спроваджувати можна найменьше 2 фляшки, котрі коштують по 60 кр. в. а разомъ 1 зр. 20 кр. — Треба надôслати 1 зл. 50 кр. т. е. за 2 фляшки „Excelsiora" оплату почтову и опаковане.

Прошу адресовати **В. Виткевичь,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.